

آدم‌ها ۲ دسته‌اند: عده‌ای داشتنی و عده‌ای بودنی

داشتنی‌ها به داشتن می‌اندیشند و بودن‌ها به بودن. آدم‌های داشتنی آدم‌هایی هستند که از درون خالی‌اند و گمان می‌کنند با داشتن، بیشتر می‌شوند و تمام سعی و همت خود را جمع می‌کنند ...

همشهری دو - حجت‌الاسلام قاسم سوری: داشتنی‌ها به داشتن می‌اندیشند و بودن‌ها به بودن.

داشتنی‌ها به داشتن می‌اندیشند و بودن‌ها به بودن. آدم‌های داشتنی آدم‌هایی هستند که از درون خالی‌اند و گمان می‌کنند با داشتن، بیشتر می‌شوند و تمام سعی و همت خود را جمع می‌کنند تا به داشته‌های خود اضافه کنند. گمان می‌کنند اگر ماشینی، خانهای و یا زر و زوری و یا مدرک تحصیلی و اعتبار اقتصادی و... نداشته باشند هیچ‌اند. اینان بیشتر از تکیه بر درونیات خود به بیرون خود توجه دارند. خانمی یک‌روزه من گفت امروز برای اینکه به سرویس دانشگاه برسم مجبور شدم سفیدکننده صورت نزنم اما تا غروب احساس بدی داشتم. احساس می‌کردم شخصیت‌م ناآرام شده و خلئی دارم. درست می‌گفت او. همچون گودالی است که درونش آب می‌ریزند و وقتی آب ته نشین یا بخار می‌شود، دوباره گودال خالی است. او همچون چاهی نیست که آب از خودش می‌جوشد و هر چه از آب آن برمی‌دارند باز هم پر است. او با همان سفیدکننده صورت آرام می‌شود. آنها به گل که می‌رسند، گل را می‌چینند تا داشته باشند ولو به پایان دادن عمر گل منجر شود.

اما آدم‌های بودن‌ی، آدم‌هایی هستند که از درون پر هستند و اگر از دنیا بهره می‌گیرند چون لازمه طبیعت دنیا است نه اینکه خود را با آن آرام کنند. آنها از سقف بالایی سر به اندک‌ش راضی و از غذای دنیا به کم‌ش قانع و از اعتبار دنیایی به رضایت الهی‌اش مشتاق هستند. آنها حتی از خود می‌گذرند تا به خدا برسند. داشته‌ها را فدای بودن‌ها می‌کنند.

مادر 2 شهید را می‌شناسم که وقتی پسر دومش را دفن می‌کرد، در کنار قبر پسرش قبری آماده شده بود که می‌خواستند شهیدی دیگر دفن کنند. او اجازه نداد و میان قبر آماده خوابید. می‌گفت این قبر برای پسر سومام است که در جبهه است. آن شهید بزرگوار را در قبری دیگر دفن کنند. این یعنی دادن داشته‌ها برای بودن ابدی.

به عبارت دیگر آدم‌های بودن‌ی بودند (یعنی کاملند) آنان با ماشین مدل بالا و تجملات و مهریه‌های سنگین و... بزرگ نمی‌شوند که بزرگ هستند. آنان آنقدر کاملند که به دنیا اعتبار می‌دهند نه اینکه از دنیا اعتبار بگیرند. و در یک جمله: آدم‌های بودن‌ی از خود هم می‌گذرند تا به خدا برسند نه آنکه از خدا می‌گذرند تا به خود برسند.